

ovennævnte betænkning s. 11 ændret, således at kravet om forældresamtykke til ægteskab knyttes sammen med myndighedsalderen, således at en nedsættelse af den gældende myndighedsalder indebærer, at samtykkealderen nedsættes.

Justitsministeriet kan tilslutte sig begge udvalgets forslag, hvorfor de nævnte aldersgrænser foreslås nedsat til 18 år.

Til § 9.

Bestemmelsen i funktionærlovens § 2 b (tidligere § 2 a) om godtgørelse i tilfælde af usaglig opsigelse er indført i loven ved ændringslov nr. 77 af 20. marts 1964. Baggrunden herfor var den udvikling, der havde fundet sted inden for de store overenskomstområder på arbejdsmarkedet, og hvorefter der i henhold til § 4 i hovedaftalen af 1960 mellem de 2 hovedorganisationer var indgået aftale om værn mod urimelig afskedigelse for arbejdstagere, der var fyldt 20 år. I den ny hovedaftale af 31. oktober 1973 mellem arbejdsmarkedets 2 hovedorganisationer er aldersgrænsen for værn mod urimelig afskedigelse fastsat til 18 år. Under hensyn til denne udvikling på arbejdsmarkedet foreslås den gældende aldersgrænse på 20 år i funktionærlovens § 2 b, stk. 1, 1. pkt., ligeledes fastsat til 18 år.

Til § 10.

Efter adoptionslovens § 4 kan bevilling til adoption kun meddeles den, som er fyldt 25 år. Når særlige grunde taler derfor, kan bevilling dog meddeles den, som er fyldt 20 år.

I justitsministeriets adoptionsudvalgs betænkning I (nr. 624/1971) s. 15 anføres, at 20-årsgrænsen i § 4, 2. pkt., falder sammen med myndighedsalderen, men at udvalget har foretrukket ikke uden videre at henvise til denne, da der ikke er nogen nødvendig sammenhæng mellem at råde over sin formue og påtage sig ansvaret for andres børn.

Justitsministeriet er enig heri, men har dog ikke fundet det betænkeligt at nedsætte den nedre al-

dersgrænse til 18 år, idet der ifølge bestemmelsen kun undtagelsesvis vil kunne meddeles bevilling til den, der ikke er fyldt 25 år.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til funktionærlovens § 2 b. Den henvises til bemærkningerne til § 9.

Til § 12.

Efter reglerne i bistandslovens §§ 36 og 123 kan hjælpeforanstaltninger for børn og unge som hovedregel kun iværksættes for børn og unge *under 18 år*. Hjælpeforanstaltningerne kan iværksættes dels på frivilligt grundlag, dels tvangsmæssigt, d.v.s. uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver.

For unge *over 18 år* kan hjælpeforanstaltninger som hovedregel kun opretholdes eller iværksættes, når den unge har givet sit samtykke hertil. Dog er der under særlige i loven fastsatte betingelser mulighed for også efter det 18. år at gennemføre hjælpeforanstaltninger, uden at den unge har givet samtykke hertil.

Efter en nedsættelse af myndighedsalderen til 18 år må det forekomme betænkeligt at opretholde regler i bistandsloven, hvorefter hjælpeforanstaltninger kan gennemføres tvangsmæssigt over for unge over denne aldersgrænse. På den anden side viser erfaringerne fra børne- og ungdomsforbudsloven, at et stort antal unge over 18 år har behov for hjælpeforanstaltninger på frivilligt grundlag, enten i form af beskikkelse af en tilsynsværge – efter bistandsloven: en personlig rådgiver – eller i form af en anbringelse uden for hjemmet.

Ved de foreslåede ændringer af bistandsloven sikres, at der fortsat vil være mulighed for at opretholde eller iværksætte hjælpeforanstaltninger også for unge over 18 år, men således at en hjælpeforanstaltnings gennemførelse i alle tilfælde er betinget af, at den unge har givet sit samtykke hertil.